

8 Μαΐου 2014

Σιδηρόδρομοι Ελληνικού Κράτους

[Πολιτισμός](#) / [Εκθέσεις](#) / [Πολιτισμός](#)

[Κατερίνα Χουζούρη](#)

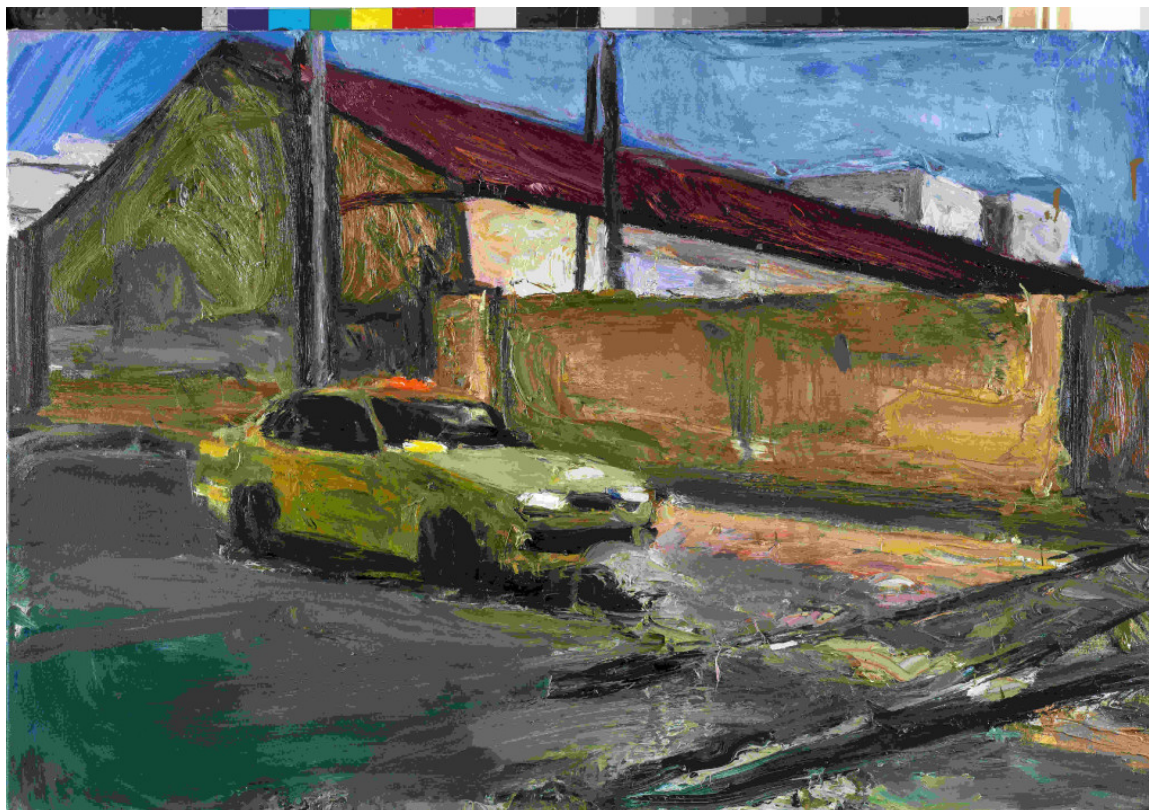
Το Πολιτιστικό Κέντρο Μελίνα Μερκούρη, Ηρακλειδών 66 & Θεσσαλονίκης Θησείο, φιλοξενεί έως τις 18 Μαΐου, την έκθεση ζωγραφικής «Το τοπίο της ΣΕΚ-Σιδηρόδρομοι Ελληνικού Κράτους» «Η πύλη των τρένων», του Φραγκίσκου Δουκάκη. Πρόκειται για την πέμπτη ατομική του έκθεση, στην οποία ο καλλιτέχνης αντλεί το θέμα και την έμπνευση από έναν αγαπημένο τόπο των παιδικών του χρόνων που συνθέτουν οι ατμομηχανές, τα φορτηγά βαγόνια, τα διερχόμενα αυτοκίνητα, οι φράχτες, οι γύρω αλάνες με τα αυτοσχέδια γήπεδα.

Φραγκίσκος Δουκάκης, 125x245cm

Ο επισκέπτης της έκθεσης θα δει τριάντα έργα, όλα λάδι σε μουσαμά, μικρών και μεγάλων διαστάσεων που αποτυπώνουν αναμνήσεις της παιδικής του ηλικίας, εικόνες από το παρελθόν, ή όπως λέει ο ίδιος, ό,τι έβλεπε μετά το σχολείο όταν μαζευόντουσαν για παιγνίδι ή απογευματινές βόλτες.

Άλλωστε ποιος κάτοικος του συνοικισμού Απόλλωνος και των Καμινίων δε θυμάται αυτό το μέρος, που έπαιξε ρόλο επί μια τριακονταετία -1950-1980- ως ένας ιδιαίτερος χώρος.

Φραγκίσκος Δουκάκης, 75x110cm

Επρόκειτο για μια αποθήκη του στρατού, φτιαγμένη με τον παλιό τρόπο, κεραμοσκεπής, όπου έρχονταν τρένα (ατμομηχανές) με φορτηγά βαγόνια παραλαμβάνοντας ή ξεφορτώνοντας εμπορεύματα.

Αυτή η κατακόκκινη κεραμοσκεπή της αποθήκης του στρατού με τα εμπορεύματα των τρένων, γίνεται η πρωταγωνίστρια σ' αυτό το τοπίο. Όλα τα έργα είναι λουσμένα στο ελάχιστο φως του στύλου, ή του φεγγαριού, καθώς ο Φραγκίσκος Δουκάκης θέλησε να δώσει σ' αυτό το τοπίο της μνήμης, ατμόσφαιρα νυχτερινή και παραμυθένια. Ουσιαστικά αποτύπωσε εικόνες από το παρελθόν, ό,τι έβλεπε μετά το σχολείο όταν μαζευόντουσαν για παιγνίδι ή απογευματινές βόλτες.

Φραγκίσκος Δουκάκης, 65x155cm

Ποια ήταν όμως η αφορμή για τη δημιουργία αυτής της σειράς των έργων; «Το έναυσμα για αυτήν την ενότητα έργων, ήταν οι κλειστές βαριές πόρτες που συναντάς σήμερα, σε αντιπαράθεση με το παρελθόν που ήταν η πύλη των τρένων», σημειώνει ο Φραγκίσκος Δουκάκης.

Τι βλέπει όμως σήμερα κανείς στο συγκεκριμένο χώρο;

«Τώρα εκεί έχει μείνει το παλιό κτήριο, με κλειστές πάντα τις μεγάλες πόρτες που μπαινόβγαιναν τα τρένα και τις γραμμές που δηλώνουν την παρουσία τους από τη λάμψη και από το τράνταγμα που δημιουργούν στα αυτοκίνητα.

Σ' αραιά διαστήματα περνούσα από εκεί, γιατί ήταν κοντά στο πατρικό μου σπίτι. Κάποια φορά όμως που ήταν σούρουπο, αυτό το απομεινάρι του παρελθόντος σου έδινε αυτή την αίσθηση της άλλης παρουσίας που ξεπροβάλλει από παλιά με δέος και μυστήριο.

Μετά από αυτό ξαναπήγα κάποιο βράδυ, τότε ο στρατώνας, με τις γραμμές, τις αμπαρόπορτες, με τα φώτα από τις κολώνες, μου έδωσαν το θέμα για αυτή την έκθεση».

Φραγκίσκος Δουκάκης, 125x225cm

Σε ό,τι αφορά στον στόχο της έκθεσης, ο Φραγκίσκος Δουκάκης επισημαίνει:

«Σημαντικό για εμένα ήταν να αποδώσω την επιβλητική, και συνάμα υποβλητική ατμόσφαιρα που είχε χαραχθεί στην μνήμη μου, αυτό το ιδιαίτερο που είχε ο στρατώνας με το φως από τον στύλο που έπεφτε πάνω στις ράγες και την παρουσία των τρένων. Εικόνες και ήχοι τόσο έντονα χαραγμένα μέσα μου. Ζωγραφίζοντας αυτά τα έργα δεν ήθελα να αντιγράψω αυτό που βλέπω τώρα, αλλά να δημιουργήσω μια καινούργια εικόνα, το έργο να έχει από μόνο του ένα ξάφνιασμα, μια αυτοπαρουσίαση. Θέλησα να είμαι ο ενδιάμεσος μεταξύ θεατή και έργου, και η παρουσία μου να γίνεται αισθητή από την χειρονομία, και τον χειρισμό του υλικού», καταλήγει.

Κατερίνα Χουζούρη

<http://bit.ly/QgnL5F>